

HET MEROVINGISCH GRAFVELD VAN OPHOVEN

Het onderzoek van het Merovingisch grafveld werd voortgezet onder de dagelijkse leiding van W. Thyssen⁽²¹⁾. Hierbij kwamen 75 bijzettingen aan het licht (fig. 35), wat het totaal van de door ons onderzochte graven op ongeveer 135 brengt. Er waren ook een tiental Romeinse brandgraven; zoals vroeger reeds vastgesteld, waren het eenvoudige kuiltjes die wat scherven en crematieresten bevatten.

De algemene kenmerken van de Merovingische graven waren dezelfde als verleden jaar. Opmerkelijk was het groot aantal kuilen die geplunderd waren of vernield door latere bijzettingen; herhaaldelijk was opnieuw begraven in een vroeger aangelegde kuil. In de verstoorde mannengraven vond men soms nog een umbo, een lans, een scramasax, pijlpunten, een pot en elementen van gedamasquineerde gordelbeslagen; een curiosum is een lans die helemaal opgerold was. In de vrouwengraven lagen nog relatief veel kralen. Drie graven leverden een munt op, ter hoogte van het hoofd. Een ervan was in goud, maar sterk beschadigd; in hetzelfde graf lag nog de bronzen, dakvormige gevestknop van een zwaard. De twee andere munten waren in zilver (fig. 34); ze vertonen dezelfde kenmerken als de munt die verleden jaar werd gevonden.

Fig. 34. — Twee zilvermunten uit de graven 68 en 70 (sch. 3/1). Sierschijf uit graf 132 (sch. 2/1).

⁽²¹⁾ Voor de opgravingen van het vorige jaar, zie *Conspectus*, *Arch. Belg.* 186, 1976, 80-84.

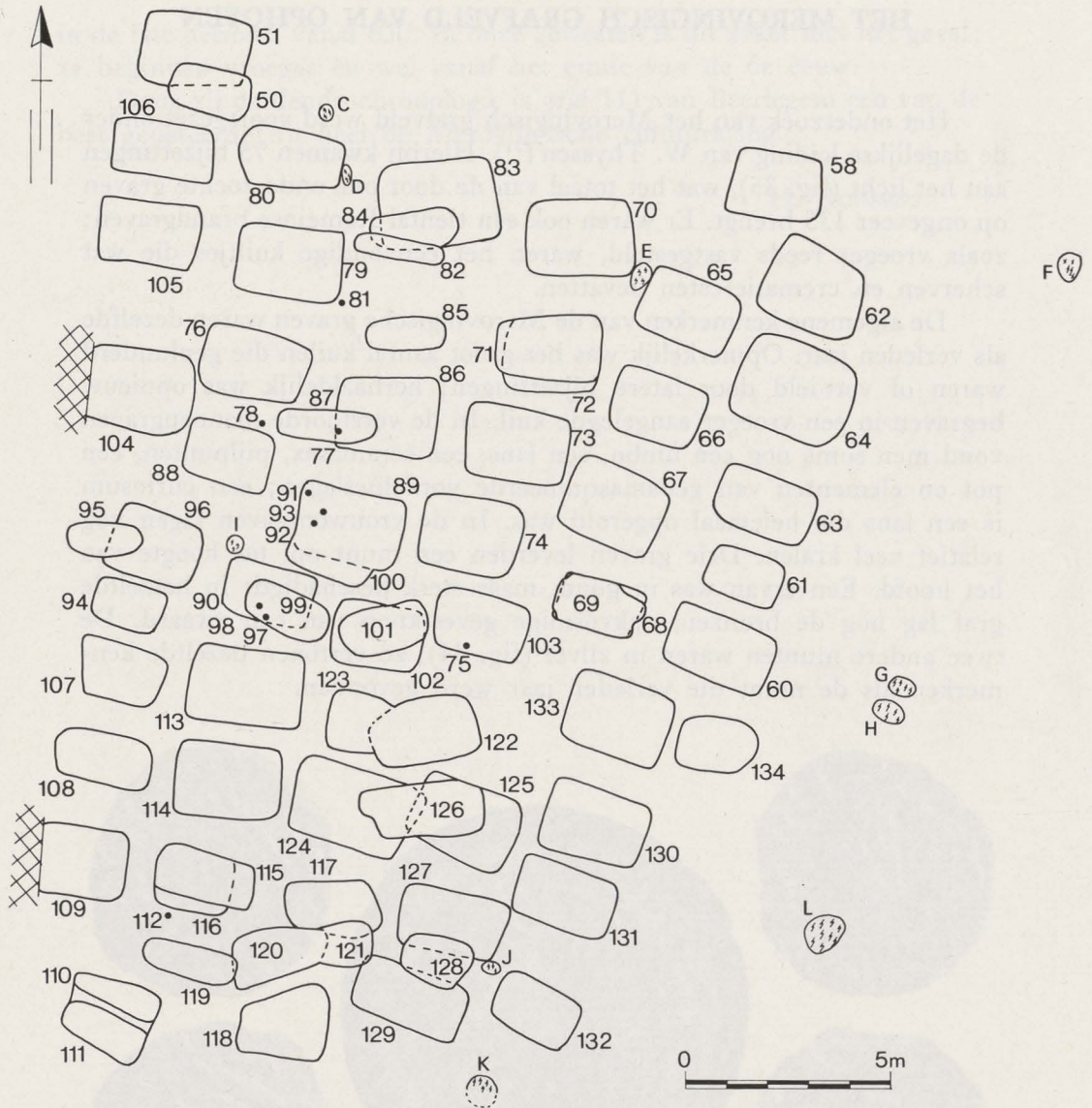

Fig. 35. — Plan van het grafveld.

Wij willen hier in het bijzonder de aandacht vestigen op drie vrouwen-graven, nrs. 64, 131 en 132 (fig. 36-38; de tekeningen zijn van de hand van R. Vanschoubroek). In alle drie was een plunderkuil gegraven, maar deze had de bodem van het graf niet bereikt. Deze bijzettingen lagen

Fig. 36. — Sch. 1/1 : 6. 2/3 : 1-5, 7, 9, 10, 12-14. 1/3 : 8, 11.

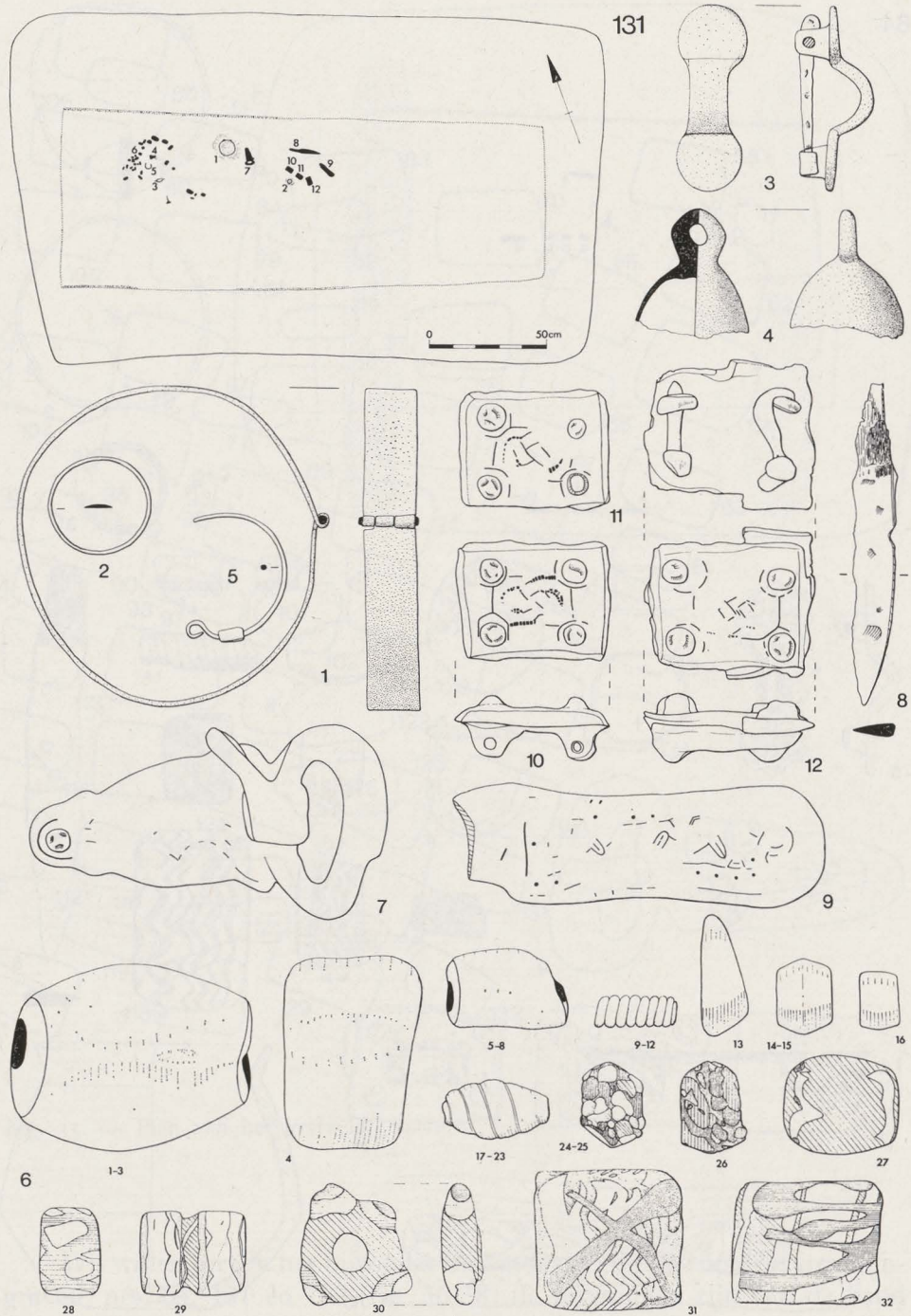

Fig. 37. — Sch. 1/1 : 6. 2/3 : 1-5, 7, 9-12. 1/3 : 8.

132

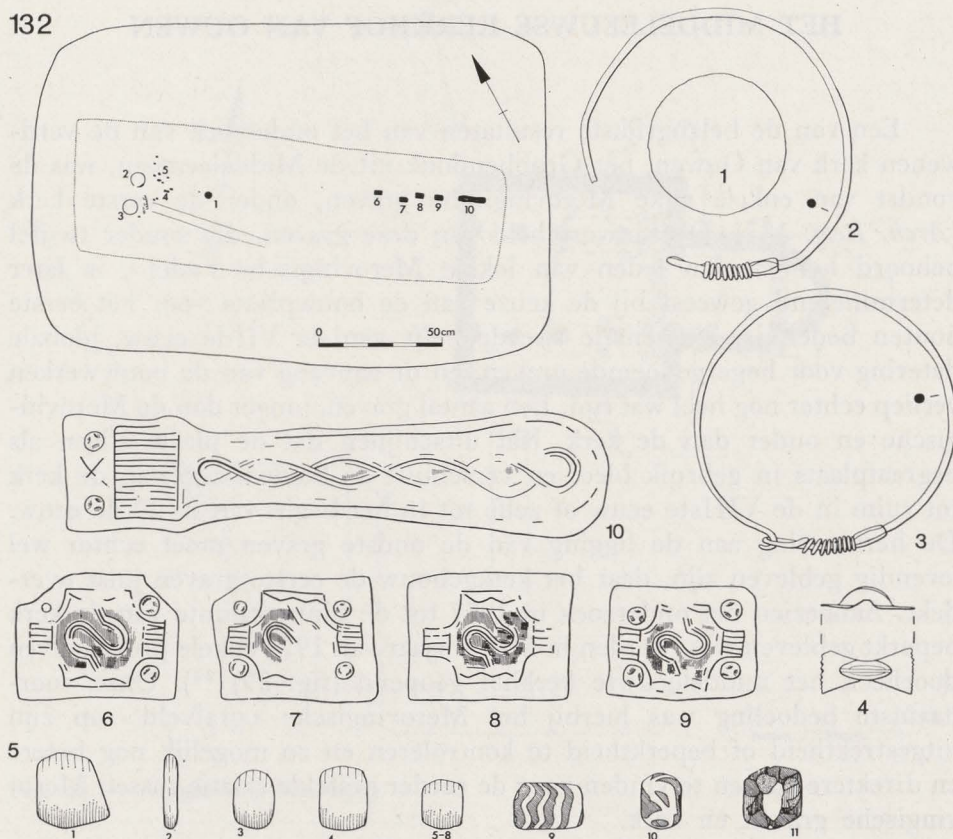

Fig. 38. — Sch. 1/1 : 5. 2/3 : 1-4, 6-10.

aan de oostelijke rand van het grafveld, waar zich een dubbele rij kuilen aftekende waarvan de oriëntering noordwest-zuidoost verliep. Nr. 64 was een grafkamer en de kist was, zoals gebruikelijk, in de linker helft van de kamer geplaatst.

De uitrusting van deze vrouwen — nr. 132 moet nog een jong individu geweest zijn — vertoont een opmerkelijke gelijkenis. Zij droegen oorkingen, een halssnoer, een gelijkarmige fibula, een schijfvormige borstspeld en een gedamasquineerde gordel. Deze was voorzien van drie of vier rechtehoekige beslagplaatjes. Uit de ligging blijkt dat de riem om het middel aangelegd was en dat één van de uiteinden naar het voeteinde toe was uitgespreid; in graf 131 moet hij nog een plooiing gemaakt hebben. De algemene datering van deze graven wijst op het midden en de tweede helft van de 7e eeuw.

H. ROSENS